

figyelemmel vannak az örmény ügyek iránt és sok jóakarattal tárgyalják azokat. De ezen lapokat hirtelenül és nyomtalanul elfújja az idő, mint az őszi szél a fa leveleket. Mindenik csak a maga szűk körében kelthet momentán érdeklődést... Állandó, biztos programmá, feltétlenül tárgyiagos, komoly irányú, irodalmi és tudományos színvonalú folyóíratra van szükség, amely beható tanulmány alapján tárgyalja a nagy eszmekört, amely eljut minden illetékes tényező kezébe, amely kötetekbe gyűjtve maradandó értékű tárháza legyen a múlt emlékeinek, a jelen tudatos, szerves munkájának és a jövő biztosításának...

A magyar-örménység vezető tényezőinek, kiválóinak, azon lelkeseknek, akikből még nem halt ki az örmény érzet és tudat, akik vallják, hogy a magyar-örményre szüksége van e hazának és különösen az erdélyi magyarságnak, erkölcsi kötelességök, hogy ne engedjék elenyészni az Armeniát és nagy feladatait. Lehetetlen, hogy azt, amit elbír a gyöngé és szegény Szongott Kristóf egymaga, azt ne bírná el nagy szellemi és anyagi erővel rendelkező örményeink összessége, illetőleg egy tette és némi áldozatra kész lelkes csoportja...

Szamosújvár, 1910. augusztus 28.

Dr. Herrmann Antal

(Rövidített, szerkesztett változat)

A Genocídium 103. évfordulója

A Budapesti Örmény Katolikus Plébánia méltó ünnepélyességgel emlékezett meg az örmény nép elleni 1915. április 24-én Izstanbulban beindult kegyetlenség sorozat napjáról.

Az örmény nyelvű szentmisét ministránsok és kórus közreműködésével, az izstanbuli Szent János templom plébánosa,

Vartan atya mutatta be, sok örmény katolikus és apostoli hívő jelenlétében. A szentmise után a Genocídium 100. évfordulójára elkészült, a templom külső falára elhelyezett keresztés-kőnél az örmény önkormányzatok, és civil szervezetek elhelyezték a kegyelet koszorúit.

Z A D

Vahán atya

Koszorúzás a dunaparti kőkeresztnél: Szongoth Gábor és Zakariás Antal Dirán